

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

شعر از: عطار نیشاپوری
انتخاب از: نعیم سلیمی
۰۱ سپتمبر ۲۰۲۳

فریدالدین ابو حامد محمد عطار نیشاپوری (۶۱۸-۵۴۰ قمری) یکی از عارفان و شاعران بلند پایه ادبیات فارسی-دری در سده ششم و آغاز سده هفتم هجری است. او یکی از پرکارترین شاعران زبان فارسی-دری به شمار می‌رود که آثار فراوانی را چون منطق الطیر، الهی نامه، بلبل نامه، اسرارنامه، خسرونامه و غیره را از خود بر جای گذاشته است.

عطار از مرتبه ای بلند بالائی نزد عارفان حوزه فرهنگی زبان و ادبیات فارسی-دری برخوردار می باشد که اینک غزل شماره ۷۶ وی را از دیوان اشعارش به عنوان تحفه برای دوستان فرهیخته و فرزانه این صفحه پیشکش می‌نمایم.

ره میخانه و مسجد

که هر دو بر من مسکین حرام است	ره میخانه و مسجد کدام است
نه در میخانه کین خمار خام است	نه در مسجد گذارندم که رند است
بجوئید ای عزیزان کین کدام است	میان مسجد و میخانه راهی است
نمی‌دانم که آن بت را چه نام است	به میخانه امامی مست خفته است
حریفم قاضی و ساقی امام است	مرا کعبه خرابیات است امروز
که سرور کیست سرگردان کدام است	برو عطار کو خود می شناسد